

Łuk

Łuk jest znakiem graficznym, który ma wiele odczytań, zależnych od kontekstu. Niektóre są wspólne dla wszystkich muzyków, inne zrozumiałe tylko dla wirtuozów jednego instrumentu

Po pierwsze, łuk łączący dwie kolejne [nuty](#) o tej samej wysokości przedłuża wartość rytmiczną pierwszej nuty o wartość rytmiczną drugiej. Tej drugiej się więc nie gra jako osobnego [dźwięku](#), po prostu się ją wytrzymuje. Taki łuk stosuje się pomiędzy częściami [taktu](#), a najczęściej, gdy nutę trzeba trzymać dłużej, niż zostało miejsca w takcie, wtedy pisze się łuk przez kreskę taktową.

Po drugie, łuk może oznaczać [legato](#). W grze na niektórych instrumentach ([lutnia](#), [gitara](#)) taki łuk, który nazywany jest **łukiem legato**, nakazuje muzykowi zastosować specjalną technikę, a właściwie jedną z sześciu zależnych od kontekstu i epoki.

Legato do góry gra się, uderzając pierwszy dźwięk palcem prawej ręki, natomiast drugi dźwięk wydobywa się, stawiając mocno palec lewej ręki we właściwym miejscu – prawa ręka nie bierze udziału w grze. Można też wykonać dwa dźwięki na różnych strunach, co przypomina [klawesynowe legato](#). Wreszcie można zastosować [glissando](#).

Legato w dół na gitarze gra się także na jeden z trzech sposobów. Można zatem uderzyć pierwszy dźwięk normalnie, zaś dźwięk niższy wydobyć przez szarpnięcie palcem lewej ręki, bez udziału prawej. Można zastosować [glissando](#). I można zastosować „echo”: dwa dźwięki gra się na różnych strunach, ale pierwszy uderza się prawą ręką, a drugi – tylko lewą.

Większość tych technik przypomina skrzypcowe [pizzicato con la mano sinistra](#) – mistrzem gry na [skrzypcach](#) samą lewą ręką był [Niccolò Paganini](#), który był także wybitnym gitarzystą. Bez wątpienia przeniósł na skrzypce techniki gitarowe, które dla gitary są bardziej naturalne. W grze gitarowej *legato* należy do podstawowych środków technicznych, na skrzypcach *pizzicato con la mano sinistra* jest środkiem wyższej wirtuozerii. Zabawne jest w tym to, że ta sama technika na skrzypcach daje krótkie, oderwane dźwięki – [staccato](#) – a na gitarze dźwięki są łączone w najdoskonalszy sposób – gramy *legato*.

Po trzecie, **łuk może obejmować wiele taktów**. Taki łuk oznacza [frazowanie](#), wskazuje na pewne logiczne całości muzyczne. Nie ma znaczenia artykulacyjnego: można grać *legato* i *staccato*. Często kompozytorzy stosują pod tym wielkim łukiem-nieboskłonem małe łuczki-parasolki, oznaczające właściwe *legato*. **Łuki frazowe** nie zawsze się stosuje. Pianista oczekuje ich nawet w nutach, w których kompozytor ich nie umieścił (muzyk liczy tu na redaktora wydania). W nutach na gitarę łuków frazowych nie stosuje się nigdy.